

Sedm barev – sedm sil

„Poznejte nejprve sebe,“ hřmí jeho hromový hlas. A dunění se rozléhá vesmírem. „Jestlipak víte, co je to člověk, jeho duše, duch a vědomí? Kreslil jsem svět, když jsem do něj přišel. Poznejte tajemství barvy. Ne to, které na Zemi vytvořil zlý duch, který neosvěcuje, ale poskvřňuje duše, který šel ze tmy, jež je dole, ne shora, kde je království moje. Jeho světlo je světlem klamu, to, které člověka odvádí od jeho cesty. Je to klam, kvůli němuž jste stárli, umírali a nenacházeli Boha svého, který byl ve vás. A vy jste to nevěděli, neviděli a tonuli jste v neurčitosti klamného světa.“

Řekl to a zmizel. Na obrazovce jsme viděli člověka, kolem něhož zářilo sedm barev. Nejbližší k tělu byla barva žlutá.

„To je podstata člověka,“ řekl čísi hlas. A na obrazovce začaly vznikat tabulky, vzorce, orgány, skelet.

„Žlutou barvou je možno člověka nakreslit – jeho vnitřní i vnější. Je to barva kůže a barva energie v buněčném jádru. Je to to, co může žít, ale může také zemřít. Ale jestliže to, co je špatně nakresleno, je třeba smazat, potom je nejlépe použít barvu fialovou. Je jako houbička, všechno do sebe nasává, vše v sobě rozpouští.

Zelená je barva vaší existence. Je to sad, který zasadíte, je to dítě, které vychováte, je to dům, který stavíte.

Tmavě modrá je váš hřích. Vše, co jste kazili, co jste kvůli sobě v přírodě ničili. Jsou to otrávené řeky a vyschlá moře, vzduch, který nelze dýchat. Tmavě modrá barva vzdaluje svět od člověka.

Světle modrá barva je to, co přibližuje a spojuje, co sjednocuje.

Červená barva je vaše vášeň. Žena, která mazaností a klamem chce něco pro sebe získat, a muž, který bere, uchvacuje, vybojovává. Avšak není to v rozdílu mezi pohlavími, ale především ve vášni. Jsou to slova: dej, chci, přeji si, беру. Touto barvou něco vyřežeme ze společného a přisvojujeme si a přibližujeme si to k sobě, aniž bychom mysleli na jiné.

Oranžová – to je tajemné v tajemném, co všichni chtějí a čím se trápí. Jsou to myšlenky ze tmy, které se táhnou k tomu, co je ve světle dne zakázáno. Ale obvykle se polekají a schovají se za clonu rozpaků. Je to soumrak duše – ani tma, ani světlo. Neurčitost.

Těchto sedm barev je jako sedm cest nebo sedm filmových pásů lidského života. Je to podstata člověka, jeho bytí, jeho karma, osud, smrt, určení a směr.

Sedm barev je sedm sil.

Tyto barvy mají miliony odstínů, existují miliony jejich směsí. Ale která z nich je pravá? Převládající?

A ještě dvě barvy: bílá je barvou celého světa. V ní se děje to, o čem mluvíme. Barva Syna mého, opak černé. Černá barva je nejtajemnější, je to barva Otcova. V ní se tvoří, jí se tvoří. Ale to je zatím tajemství.